

ע"פ 15257/12/16 - שادي מסארוה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 מץ 2017

עפ"ת 15257-12-16 מסארוה(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט נאוה בכור
שادي מסארוה (עציר)
המערער

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער, עו"ד עזאם מסארוה

ב"כ המשיבה, עו"ד מيري ביטון הראל

המערער הובא על ידי שב"ס

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה (כב' הש' טל אוסטפלד נאו) מיום **26.10.16**, בגדרו לאחר שהורשע המערער בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ולא רישיון וביתוח, הושטו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל בן 12 חודשים והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים מתהע"א 15-06-7557 במצטבר -osa"c ריצוי **20 חודשים מאסר בפועל**, בגין מאסר שריצה בעבודות שירות בעת ביצוע העבודות, **מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 24 חודשים** תוך הפעלה במצטבר של פסילה בת 6 חודשים מתהע"א 15-06-7557, ופסילה על תנאי.

2. על פי עובדות כתוב האישום ביום **29.6.16** נаг המערער ברכב פרטי ברחוב עצין ברעננה, זאת לאחר שנפסל מלנהוג בимв"ש לטעבורה בפתח תקווה ביום **10.5.16** בתהע"א 15-06-7557 לתקופה של 11 חודשים.

בנסיבות אלה, נаг המערער כשהוא לא מושהה נהיגה ולא הוציא רישיון נהיגה מעולם, וללא ביותו.

3. מטיעוני המערער עולה כי טעה בימ"ש קמא בך שלא נתן משקל ראוי לנسبותיו האישיות של

המערער שהינו אדם צער הסובל ממחלת אסתמה מזה שנים רבות ומקבל תרופות.

טעה ביום"ש קמא בכר שלא שלח את המערער לצורך קבלת תסוקור שירות מבוחן טרם מתן גזר הדין.

ביום ביצוע העבירה היה כמעט בן 21. המערער נדון ל- 20 חודשים מאסר, אבל ביום ביצוע העבירה ביצע עבודות שירות שהופסקו, ולא צוין בגזר הדין שששת החודשים שהופסקו למערער בעבודות השירות בעת שהוא בכלל.

כך למעשה הושתו על המערער 38 חודשים מאסר- מתוכם 20 חודשים בגין תיק נוכחי, 6 חודשים על הפקעת עבודות השירות ומאסר על תנאי 12 חודשים.

בימ"ש קמא נعتר לבקשת התביעה שהמאסר לא יפחית משנה ועוד 8 חודשים במצבבר.

הוגש תקדים וຄולם נדחו על הסף על ידי ביום"ש קמא.

המערער שיתף פעולה עם השוטרים ולא הייתה עבירה נלוות.

בית משפט עליון קבע כי מאסר ממושך בעבירות תעבורה ניתן כאשר יש מקרים חריגים.

המערער לא פגע או גרם נזק לאף אחד או הציבור, נתפס בחניה ולא על הכביש.

טעה ביום"ש קמא בכר שלא נתן משקל לפסיקה ולתקדים שהוגשה מטעם המערער ולא הקל בעונשו.

בתיק 8829-10-16 - עבר של הנאשם שם מכבד במשור הפלילי והתעבורי וחווות דעת שלילית של הממונה והושת מאסר בן 5 חודשים מאסר בפועל.

בתיק 8914-12-16 - הושתו שישה חודשים מאסר על שלוש עבירות של נהייה בזמן פסילה, במסגרת הסדר טיעון.

בפס"ד 6115-09-09 מי' נ' דורון שביב- הוארך מאסר של 10 חודשים לאחר קבלת תסוקור.

מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי עד מאסר של שנה, או שנה וחצי.

בתיק מס' 3296-09-15 - הוארך מאסר על תנאי, פסילה בפועל של 18 חודשים, פסילה על תנאי וצו מבוחן למשך שנה.

בעמ"ת 43151-09-13 - ביום"ש מחוזי ביטל מאסר בפועל והאריך את המאסר על תנאי.

בתיק 1692-07-13 - ביום"ש האריך את המאסר על תנאי.

ngrm לערער נזק בלתי הפיך בכר שנשלח לתקופת מעצר ארוכה, מבלתי להתחשב בගלו העציר ונסיבותיו

לאור כל האמור, יש לקבל את הערעור, ולהורות על קיזור תקופת המאסר שהושטה עליו ע"י ביום"ש קמא.

4. מטעוני המשיבה עולה כיבניגוד לנטען בערעור, לפיו ביום"ש קמא שלא שלח את המערער למסקירות ולא התחשב בגילו הצעיר - הרי שהממשלה הטיעונים לעונש טען ב"כ המערער כי אינו מבקש לשלוות אותו למסקירות.

למרות שבעת ביצוע העבירה היה פחות מגיל 21 - הוא היה אסיר, لكن אין חובת מסקירות. המערער ריצה עונש של 7 חודשים מאסר בעבירות פליליות והוא אינו מורשה נהייה כיוון שלא הוציא רישיון נהיגה, ופעם אחר פעם מזולזל בחוק ובבתי המשפט.

בתיק הקודם בעניינו, 14-01-11074, ביום"ש קמא כיבד את הסדר הטיעון וגורר על המערער מאסר מותנה של 6 חודשים בלבד.

משנתפס פעמיים נוספים נהג ללא רישיון - בתיק 15-06-7557 - שוב כיבד ביום"ש קמא את ההסדר באופן שירצה עונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה של 8 חודשים.

חודש וחצי לאחר מכן נתפס כשהוא פסול מלקלב רישיון נהיגה ומועלם לא הוציא רישיון נהיגה. הפעם המדינה עתרה להשית עונש שלא יפחט מ- 12 חודשים בהתאם לנסיבות.

בימ"ש קמא נימק בפירוט תוך ציון פסיקה אודות עניה מחייבת מאוד כאשר מדובר בעברין שמבצע עבירות בתקופה קצרה.

ኖוכח מקום עונשו של המערער בתחום הענישה, ניכר כי ביום"ש קמא הקל עימו במובן מסוים, ובכל מקרה לא החמיר עמו.

התביעה עתירה להפעלת המעו"ת במצטבר בהתאם להוראת החוקק והלכת בית המשפט העליון שrank בנסיבות מיוחדות יופעל המעו"ת בחופף.

לא דומה אדם שחוור ומבצע עבירות דומות לאדם שמבצע את העבירות בתקופה קצרה וברצף של חודש וחצי מיום גמר הדין. זהו אינו מקרה בו ביום"ש יאריך תנאי או יפעיל מאסרים בחופף.

ראוי שלא היה נכתב ונרשם סעיף 4 בערעור, לפיו כביכול "טעה כב' בית משפט שלא שלח את המערער לקבלת מסקירות...", מכיוון שיש טענת השתק של בא כוחו של המערער שהצהיר כי אינו מבקש מסקירות.

לענין הנסיבות המוחדשות- הרי שאסתמה היא לא נסיבה מיוחדת, וכך גם לא העובה כי המערער עומד להתרשם.

אין מקום לקבלת הتسקיר בשלב הערעור, ש愧 אין בו את הכלים לבחון את נסיבות חייו של המערער באופן שונה ממה שהוצע לבית משפט. יתרה מכך, המערער עותר לקיים תקופת המאסר ולא לסוג עונישה אחרת, וכן על הפער המבוקש לא יויעיל תסקיר, ואין להשחית זמנו לריק.

مبוקש שלא להתעורר ولو ביום אחד של מאסר, גזר הדין מאוזן וראווי, ואין מקום להקל עליו עם הנאשם.

5. דין ומסקנות

דין הערעור להידחות מכל וכל.

יאמר מיד כי גילו הצער של המערער, לא רק שאינו משמש לו לקולא, אלא מהויה נסיבה מחמירה מאוד בעניינו.

המערער שב וביצע עבירות תעבורת חמורות, תוך פרק זמן קצר, וכל זאת שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד מעל ראשו ולאחר מכן קיבל הזדמנויות חוזרות ונשנות מצד בית המשפט ששב ונתן בו אמון - לו לא היה ראוי.

כן, שב המערער וביצע את העבירות בתיק הנוכחי לאחר שכבר קיבל הזדמנויות בדמות הטלת מאסר מותנה בלבד, או הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם לא היסס לשוב ולהחטא בעיצומו של ריצוי מאסר בדרך של בעבודות שירות(!).

מגילו הרישום התעבורתי בעניינו עולה כי **בשנת 2014** הורשע בנהיגה ללא רישיון (בו הוטל המע"ת), **ביוני 2015** הורשע בנהיגה ללא רישיון (והושתו 6 חודשים בעבודות השירות) ובעניינו - **ביוני 2016** שב וביצע בנהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה.

לא זו בלבד שמדובר במערער שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ועל כן ביצוע העבירה של נהיגה ללא רישיון בעניינו מסוכנת عشرות-monimadam הנהוג ללא רישיון רק בשל פקיעת תוקפו של הרישיון שעבר בשלב כלשהו מבחי רישיית תואריה, אלא שעת העבירות הנוכחיות ביצע חדשניים בלבד לאחר שנית גזר דין בתיק הקודם בעניינו.

דומה כי התנהלותו המתוארכת של המערער הינה בבחינת "אשוב ואחטא" כמובא במקורותינו-

"באומר, אָמַר אֲשֶׁר, אֲשֶׁר אֲשֶׁר, אֵין מְסֻפִּיקִין בְּזַד לְעֹשֹׂת תְּשׁוּבָה."
(מסכת יoma, פרק ח משנה ט)

לא זו בלבד שקיימות נסיבות מחמירות למכביר בעניינו של המערער, אלא שבשם שלב לא הצבע על נסיבות אישיות שיש בהן כדי להקל בעונשו, ועל כן מוצדק וראוי להפעיל בעניינו את המאסר המותנה בר הפעלה במצטבר.

הטענות שהועלו בערעור לפיהן נפלה שגגה מלפני בימ"ש קמא שעה שנמנע משליחתו של המערער לקבלת תסקير, לא זו בלבד שאין לה מקום נוכח העובדה כי בעת מתן גזר הדין היה המערער אסיר, באופן שאין מקרים חובת תסקיר חרף גילו, אלא שבא כוח ציין במפורש בשלב הטיעונים לעונש-

"לא ביקשנו תסקיר, כי אין תסקיר חובה. הוא מעל גיל 21. אני לא מבקש לשולח אותו לתסקיר".
(פרוי' עמ' 9 ש' 14)

יש לציין כי בנסיבות אלה, מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא הינו מתחם סביר, מואزن וראוי לעבירות בהן הורשע המערער, וממנו עולה כי בימ"ש קמא השית את עונשו של המערער ברף התחתון של המתחם.

לאור האמור, לא נפל כל פגם בגין דינו של בית משפט קמא -הן בהחלטתו שלא להאריך את התנאי כי אם להשית מאסר בפועל על המערער והן בהחלטתו להפעיל את המע"ת בעניינו באופן מצטבר.

6. לאור כל האמור, הריני דוחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ז, 09/03/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת